

สรุปผลการวิจัย ภารีประยัดด และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจ ของนักศึกษาผู้ไทย ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร" มีสาระสำคัญดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียน และหลังการเรียน ของนักศึกษาผู้ไทย ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลี กับวิธีสอนตามปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ไทย ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลี หลังการเรียน สูงกว่าก่อนการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลีกับวิธีสอนตามปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สถาบันวิทยบริการ วิชาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิชิต้าเนินการวิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาผู้ไทย ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาผู้ไทย ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนวัดใหม่ช่องลม เชตทวยช่วง ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนแบบอธิบายสัจล์ และกลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างประชากรดังกล่าวได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ隨機抽樣 ดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างง่ายศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ชั้นมีจำนวน 4 ศูนย์ โดยวิธีจับฉลากมา 1 ศูนย์ ได้ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร 3
2. สุ่มอย่างง่ายเช็คที่มีโรงเรียนผู้ใหญ่ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน 3 ชั้นมีจำนวน 10 เช็ค โดยวิธีจับฉลากมา 1 เช็ค ได้เช็คหัวข่าว
3. สุ่มอย่างง่ายโรงเรียนผู้ใหญ่ของเช็คหัวข่าวชั้นมีจำนวน 4 โรงเรียน โดยวิธีจับฉลากมา 1 โรงเรียน ได้โรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยใหม่ช่องลม
4. โรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยใหม่ช่องลมมีจำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปะเพกซ์เรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาโลกร่องงานอาชีพจำนวน 60 คน การจัดแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อให้กลุ่มนักความเท่าเทียมกัน กระทำการดังนี้
  - 4.1 นำแบบทดสอบวัดผลลัพธ์ก่อนการเรียน (Pre-test) วิชาโลกร่องงานอาชีพ จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับนักศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 60 คน
  - 4.2 เรียงลำดับคะแนนของนักศึกษาผู้ใหญ่จากมากไปหาน้อย โดยดูคะแนนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่สามารถทำคะแนนได้มากเรียงลำดับไปหาคะแนนน้อย ได้จำนวน 60 คน
  - 4.3 แยกกลุ่มโดยการจับคู่คะแนน (Match paired) ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีคะแนนเท่ากันหรือคะแนนใกล้เคียงกันแยกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจึงมีจำนวนนักศึกษา 30 คน ดังนี้ในแต่ละกลุ่มจึงมีนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เก่งและอ่อน懦弱 ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้กลุ่มนักความเท่าเทียมกัน ในเรื่องระดับสติปัญญา
  - 4.4 ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายให้นักศึกษากลุ่ม 1 เป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่ม 2 เป็นกลุ่มทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอน โดยวิธีการสอนแบบอธิบายสัจล์ ชั้น ใช้สอนวิชาโลกร่องงานอาชีพ ชั้นวิชาเนื้อหา 5 บทตัวยกัน ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาที่จะทำการสอนโดยได้เลือกเนื้อหาบทที่ 1

เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชีพ ชิ้งสาระสำคัญของบทที่ 1 จะครอบคลุมในเรื่องของประเภทของงานอาชีพและอาชีวศึกษาที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ทรัพยากรที่สำคัญในประเทศไทยและแนวโน้ม การใช้ทรัพยากร ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและคุณสมบัติของการเป็นผู้ผลิตที่ดี สภาพปัจจัยทางมนุษย์และภูมิศาสตร์ในการประกอบอาชีพและสาขาวิชาในมหภาค แหล่งทรัพยากรและตลาดแรงงาน จำนวน 5 แผน และเนื้อหาบทที่ 2 เรื่องลักษณะและองค์ประกอบในการดำเนินการอาชีพเกษตร จะครอบคลุมในเรื่องของลักษณะและขอบข่ายอาชีพเกษตร ปัจจัยของการประกอบอาชีพเกษตร การนำสิ่งเหลือใช้จากการเกษตรมาใช้ให้เป็นประโยชน์ อาชีวอนามัยและคุณธรรม การประเมินและการปรับปรุงอาชีพและแหล่งวิชาการ จำนวน 5 แผน นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปใช้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อนำข้อมูลร่วมกันปรับปรุงแก้ไขและให้คำแนะนำ เมื่อนำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปทดลองใช้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพ สร้างโดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการสอนแต่ละแผนที่สร้างขึ้น จำนวน 60 ข้อ แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำ เมื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองและวิเคราะห์รายข้อ เหลือแบบทดสอบจำนวน 40 ข้อ จากผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพ มีความยากจาก 0.24 ถึง 0.78 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.70 และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง 0.76

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สอนก่อนสอน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพและจับคู่คะแนนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อให้กลุ่มมีความเท่าเทียมกัน

2. ทดลองสอน โดยผู้วิจัยให้ครูประจำการที่สอนวิชาโลกรของงานอาชีพดำเนินการสอนกลุ่มควบคุม และผู้วิจัยสอนกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาเท่ากัน (ใช้เวลาในการสอนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง จำนวน 10 แผน แผนละ 3 คาบ) แตกต่างเฉพาะวิธีสอน

3. สอนหลังสอน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพซึ่ดเดียวกับสอนก่อนเรียน

ตั้งนั้นรวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลาทั้งสิ้น 30 คืน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนสอบก่อนการเรียน (Pre-test) ของนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจล

2. วิเคราะห์ผลลัมพุกที่ทางการเรียนก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) บทที่ 1 และบทที่ 2 เพื่อศูนย์กลางการเรียนของนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจล

3. วิเคราะห์ผลลัมพุกที่ทางการเรียนหลังการเรียน (Post-test) ของนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจลและนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ

4. เปรียบเทียบผลลัมพุกที่ทางการเรียนก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) ของนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจล

5. เปรียบเทียบผลลัมพุกที่ทางการเรียนก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) ของนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ

6. เปรียบเทียบผลลัมพุกที่ทางการเรียนหลังการเรียน (Post-test) ระหว่างนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจลกับนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจล มีผลลัมพุกที่ทางการเรียนวิชาโลกของงานอาชีพหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติมีผลลัมพุกที่ทางการเรียนวิชาโลกของงานอาชีพหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจลเมื่อพัฒนาการทางด้านการเรียนด้านトイด์คูณจากคะแนนสอบก่อนการเรียนและคูณจากคะแนนสอบหลังการเรียน

4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอريยสัจล์และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโภคของงานอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง "การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโภคของงานอาชีพด้วยวิธีสอนแบบอريยสัจของนักศึกษาผู้ใหญ่ประเพาะเชื้อเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร" ดังที่กล่าวไว้ในสรุปผลการวิจัยนี้ เป็นไปตามเหตุผล ดังนี้

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอريยสัจล์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโภคของงานอาชีพหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เหตุที่เป็นดังนี้ เพราะ ในการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบอريยสัจล์ผู้วิจัยให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้ศึกษาข้อมูลหลายรูปแบบทั้งวิดีโอศิลป์ ภาพนิ่ง ภาพโปสเตรอร์ และสื่อต่าง ๆ เพื่อเป็นการจัดสภาพแวดล้อมและเป็นการจัดประสบการณ์ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาผู้ใหญ่เกิดความสนใจอยากรู้อยากเห็นและอยากรู้จะเรียนรู้ ดังที่พระราชบรมนี (2519) ได้กล่าวถึงหลักการสอนของพระบุชาเจ้าว่าถ้าเป็นสิ่งที่แสดงได้ นิ่งสอนด้วยของจริงให้ผู้เรียนได้ดู ได้ฟัง เองอย่างที่เรียกว่า ประสบการณ์ตรง และได้ให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้รู้จักและคงความคิดเห็นและมีการอภิปรายภายในกลุ่ม โดยผู้วิจัยได้แนะนำเนื้อเติม พร้อมทั้งมีการสรุป เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันและมีการปฏิบัติภายในชั้นเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้แสดงความคิดเห็น อย่างเต็มที่ และนักศึกษาผู้ใหญ่ได้ค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งมีผลทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่เกิดทักษะมีความเข้าใจในบทเรียนดังนั้น อีกทั้งเนื้อหาวิชาโภคของงานอาชีพของบทที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับอาชีพ และบทที่ 2 เรื่องลักษณะและองค์ประกอบในการดำเนินงานอาชีพเกษตรกรรม เป็นเนื้อหาใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ตรง ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพแล้วทำให้ง่ายต่อการสอนและง่ายต่อความเข้าใจ ดังที่พระราชบรมนี (2519) กล่าวว่า การสอนควรสอนจากสิ่งที่รู้เห็น เข้าใจง่ายหรือเข้าใจอยู่แล้วไปหาสิ่งที่เข้าใจยาก และควรให้ผู้สอนกับผู้เรียนมีบทบาทร่วมกันโดยได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรี มุ่งหมายความรู้ไปใช้สอดคล้องกัน ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโภคของงานอาชีพหลังการเรียนจึงสูงกว่าก่อนการเรียน

ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระพงษ์ คุณมี (2526) ที่ได้ศึกษาผลลัพธ์จากการเรียนในเรื่องจริยธรรมและความเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิธีสอนตามชั้นทั้งสี่ของอวิัยสัจลัพกับการสอนตามคู่มือครูของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการทดลองพบว่าผลลัพธ์จากการเรียนในเรื่องจริยธรรมด้วยวิธีสอนตามชั้นทั้งสี่ของอวิัยสัจลัพการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนเช่นกัน

2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติมีผลลัพธ์จากการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะ ในการเรียนการสอน ผู้สอนได้ทำการทดสอบก่อนเรียน เพื่อต้องการทราบพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน และมีการจัดสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ดังที่ประสงค์ ทองภักดี (2519) กล่าวว่า การสอนควรเริ่มจากสิ่งที่สอนง่ายไปหาสิ่งที่สอนยากและในสภาพที่นักศึกษาผู้ใหญ่พื้นฐานความรู้เดิมมาบ้างแล้ว และวิชาโลกรของงานอาชีพ เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักศึกษาผู้ใหญ่อยู่แล้วจึงง่ายต่อการทำความเข้าใจ เลยทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบกับปัญหามากนัก และนักศึกษาผู้ใหญ่เองก็สนใจครัวเรือน ดังนั้นเมื่อเรียนเนื้อหาจนแล้ว จึงทำให้สามารถทำแบบทดสอบวัดผลลัพธ์หลังการเรียนได้ เป็นผลทำให้ ผลลัพธ์จากการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนและ สอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา ผ่องสุริยชัย (2523) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสร้างสังกპและ ผลลัพธ์จากการเรียนวิชาวรรณคดีและหลักภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบสืบสานสอนส่วนบุคคล ผลการทดลองพบว่า ผลลัพธ์จากการเรียน วิชาวรรณคดีและหลักภาษาไทยโดยวิธีสอนตามปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนเช่นกัน

3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวิัยสัจลัพมีพัฒนาการทางด้านการเรียนดีขึ้น โดยดูผลจากคะแนนสอบก่อนการเรียนและดูผลจากคะแนนสอบหลังการเรียน ซึ่งในการทดสอบ ย่อยเนื้อคุณพัฒนาการของผู้เรียนเป็นผลลัพธ์ที่จะทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนว่าแต่ละคนก่อนที่จะได้รับการเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมมากน้อยแค่ไหน และหลังจากได้รับการเรียน แล้วการเรียนเป็นอย่างไรบ้าง มีความเข้าใจเนื้อหาเพียงไร ผลของคะแนนที่ได้จากการทดสอบจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้ทราบถึงการเรียนการสอนที่จะดำเนินต่อไป และนักศึกษาผู้ใหญ่เองก็จะได้มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่บางคนที่มีความแพลัง

การทดสอบน้อยก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขการเรียนของตนเอง ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าการเรียนที่มีการทดสอบอย่างไม่ต่ำบาก เป็นผลดีต่อนักศึกษาผู้ใหญ่ เองที่จะได้เป็นผู้ที่ฝรั่งและໄ一分เรียนอยู่เสมอ

4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวิຍสัจล์และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ มีผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาโลกของงานอาชีวแടกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวพร เสนี่ยวงศ์ ณ อุชรา (2529) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ด้วยวิธีสอนตามหัวข้อที่ตั้งไว้ ซึ่งในงานวิจัยของศิวพร เสนี่ยวงศ์ ณ อุชรา (2529) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลลัพธ์ทางการเรียนนั้น นักเรียนศึกษานี้ที่ 1 ซึ่งผลการทดลองพบว่า ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยคิดว่าการที่ผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาโลกของงานอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวิຍสัจล์มีผลลัพธ์ทางการเรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ คงเป็น เพราะในการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบอวิຍสัจล์เป็นกระบวนการการสอนแบบต่อเนื่อง ที่ต้องการฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคิด และมุ่งประเด็นไปที่ให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้เป็นผู้กระทำและได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งในการเรียนส่วนใหญ่แล้วมีการแบ่งกลุ่ม และมีการอภิปรายภาษาในกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน และมีโอกาสได้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้บรรยายการในการเรียนการสอนสูงสุดและสามารถสนองความต้องการของผู้ใหญ่ที่ต้องการแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตน ดังที่ John Dewey ได้ให้แนวคิดการเรียนการสอนว่า ผู้เรียนควรมีโอกาสได้ใช้ความคิดอย่างเสรี คณที่มีความสุข คือผู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตรประจำวันได้เป็นผลลัพธ์ และในการแสดงความคิดเห็นนั้นทำให้เกิดความคิดหลากหลาย ซึ่งจะมีการยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นพร้อมทั้งจะได้เล่าประสบการณ์ของตนเอง ให้สมาชิกในกลุ่มฟัง ซึ่งเป็นผลทำให้ได้ข้อคิดเห็นที่ดีและเป็นไปด้วยเหตุตัวอย่าง ดังที่สาวนีร์ สิกขานันท์ (2528) กล่าวว่า การอภิปรายทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ลึกซึ้งและกว้างขวาง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และในการเรียนของแต่ละบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังจากเรียนจบของแต่ละบทมีการสอน ซึ่งเป็นการกระตุ้นนักศึกษาผู้ใหญ่ให้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ อีกทั้งในการเรียนการสอนนี้เน้นให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้ปฏิบัติ โดยการให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้ฝึกการคิดและมีการปฏิบัติที่ต้องสามารถปฏิบัติได้จริง เป็นการฝึกให้นักศึกษาผู้ใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานเป็นระบบ และฝึกให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้คิด

อย่างเป็นระบบและเป็นไปด้วยเหตุด้วยผล ซึ่งนักศึกษาต้องคิดหาคำตอบด้วยตนเองตลอดเวลา โดยที่แตกต่างจากวิธีสอนตามปกติ ที่นักศึกษาผู้ใหญ่คิดบ้างแต่ส่วนใหญ่ครุ่นซ้ายและเฉลยคำตอบ ก็เป็นปัญหาให้กันที่ ทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่ไม่ช่วงช่วยที่จะค้นคว้าหาคำตอบ เนื่องจากงานว่าอย่างไรครูก็คงจะแก้ปัญหาให้ ด้วยเหตุตั้งกล่าวเบื้องต้นจึงทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบนี้ อริยสัจล์มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้แตกต่างกับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าวิธีสอนแบบอริยสัจล์ เป็นวิธีสอนที่ฝึกให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีระบบการคิดเป็นลำดับขั้นตอนและมุ่งประเด็นไปที่ให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้เป็นผู้กระทำและได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งในการเรียนส่วนใหญ่มีการแบ่งกลุ่มและมีการอภิปรายภายในกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้บรรยายการศึกษาเรียนไม่เครียด อีกทั้งในกระบวนการสอนมีการปฏิบัติภายในห้องที่สอน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาผู้ใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ทำให้นักศึกษาเกิดความกล้าที่จะคิดและพูด และมีการนำเสนอข้อมูลของตนเองด้วยความมั่นใจ อีกทั้งเปิดใจยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น และนักศึกษาก็ค้นคว้าหาความรู้เสมอ จึงทำให้เกิดทักษะมีความเข้าใจมากเรียนดีขึ้น จึงมีผลทำให้ผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ดังนั้นวิธีสอนแบบอริยสัจล์จึงเป็นวิธีสอนที่ให้ผู้เรียนรู้จากการลำดับความคิดอย่างเป็นระบบและฝึกให้เป็นผู้นำ โลกศัลก์กว้างไกล เสนอความคิดเห็นของตนเองด้วยความมั่นใจ และยอมรับฝันความคิดเห็นของผู้อื่น วิธีสอนแบบอริยสัจล์เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลที่เป็นความจริง ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ และได้มีการแสดงความคิดเห็นอีกทั้งได้ปฏิบัติกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาอย่างมีระบบเป็นขั้นตอนจนกระทั่งบรรลุผลสำเร็จจึงทำให้นักศึกษาเข้าใจที่จะนำหลักการไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อสังเกตในการวิจัย

ในการทดลองสอนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจล์ นอกจากจะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้สังเกตผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาด้วย ดังนี้

1. นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจล์ เกิดความคิดที่เป็นระบบและเป็นคณิตเหตุ มีผล โดยสังเกตจากการตอบคำถามและการเสนอความคิดเห็น ซึ่งในตอนแรกก่อนที่จะทำการ

กอดดอง ผู้วิจัยได้เก็ตสอนพื้นฐานการเรียน ได้ซักถามนักศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลที่ว่าไปและเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพนักศึกษามีประสบการณ์ ส่วนใหญ่จะตอบคำถามแบบสั้น ๆ และให้ข้อมูลแบบสรุปไม่มีเหตุผลมาประกอบ และไม่ศึกษาข้อมูลอย่างลึกซึ้ง จึงทำให้การตอบคำถามไม่ชัดเจน และเมื่อได้รับการฝึกจากการสอนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลี ซึ่งฝึกการคิดเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ ซึ่งเริ่มจากการศึกษาข้อมูลและศึกษาถึงที่มาที่รือสาเหตุของข้อมูลนั้น แล้วเสนอแนะแนวทางหรือทางแนวทางแก้ไข พร้อมทั้งมีการปฏิบัติ ทำให้นักศึกษาได้คิดหาคำตอบด้วยตนเองและเป็นผลให้นักศึกษาต้องค้นคว้าหาความรู้ซึ่งเป็นผลต่อนักศึกษาเองที่จะฝึกให้เป็นผู้ที่สร้างเรียนและมีการลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ

2. นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลี เป็นคนกล้าหาญและกล้าที่จะคิดและมีมนุษย์มองกว้างไกล จากการที่ได้รับการเรียนจากวิธีสอนแบบอริยสัจลี ซึ่งเน้นกิจกรรมโดยการให้เสนอความคิดเห็นต่อสมาชิกภายในกลุ่มเสมอ ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาเปลี่ยนไปจากเดิมในเชิงโม่งแต่ก็ไม่กล้าที่จะเสนอความคิดเห็นของตนเองต่อกลุ่มและมีการบ่ายเบียงในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน เมื่อได้รับการฝึกและมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนบ่อย ๆ ทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจและกล้าที่จะเสนอความคิดเห็นของตนเองต่อสมาชิกภายในกลุ่ม อีกทั้งวิธีสอนแบบอริยสัจลีมีกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นลำดับขั้นตอน นักศึกษาต้องมีข้อมูลประกอบในการเสนอความคิดเพื่อให้กลุ่มยอมรับ จึงทำให้ต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้เสมอ จึงเป็นผลทำให้นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้น และสามารถเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่มเป็นไปด้วยเหตุตัวอยผล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. วิธีสอนแบบอริยสัจลีเน้นการฝึกความคิดที่เป็นระบบ และเป็นเหตุเป็นผล ดังนี้ ในการนำเสนอวิธีสอนแบบอริยสัจลีไปใช้ ควรฝึกทักษะในด้านกระบวนการคิด การค้นคว้า และการอภิปรายกลุ่มไว้เป็นพื้นฐานก่อนการทดลอง
2. ในการสอนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลีมีลำดับชั้นตอน 4 ชั้น ซึ่งในแต่ละชั้นมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมทุกชั้นตอน ดังนั้นควรกำหนดเวลาให้เหมาะสม
3. ในการสอนควรคำนึงถึงเวลาเนื่องจากจำเป็นต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรม

ต่าง ๆ ค่อนข้างมาก จึงต้องมีเวลาในการเตรียมการสอน จัดเตรียมเอกสารและอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม

4. สภาพการจัดห้องเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลี ควรจัดให้นั่งเป็นกลุ่มเพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกัน

5. ในการแบ่งกลุ่มนี้อยู่บ้านในแต่ละครั้ง ไม่ควรให้มีสมาชิกในกลุ่มมากเกินไป เนื่องที่จะให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและสามารถอภิปรายได้ทั่วถึง

6. ควรมีอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกความสะดวกในการคิดและท้าทายกระบวนการ การคิดของนักศึกษาเนื่องจาก ซึ่งควรเป็นสื่อการสอนที่ทำให้นักศึกษาสนใจและมุ่งค้นคว้าหาคำตอบ

7. ควรนำสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียน ซึ่งงานวิจัย ท้ายเล่มก็แสดงให้เห็นว่าสื่อสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลองความคิดความสมบูรณ์และมีความทันสมัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป น่าจะได้ทำการวิจัยท่านองเดียวกับนักศึกษาผู้ใหญ่ ในระดับชั้นหรือวิชาอื่น เพื่อศึกษาว่าวิธีการสอนแบบอริยสัจลีจะเหมาะสมกับการสอนในระดับชั้น ไทยและวิชาใดมากที่สุด

2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาทัศนคติต่อวิธีสอน เพื่อจะได้ทราบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่มีความคิดเห็นอย่างไรต่อวิธีการสอนนี้

3. ควรจะนำวิธีสอนแบบอริยสัจลีไปใช้ในการทดลองอีก โดยมุ่งศึกษาตัวแปรเพิ่มเติม เช่น เนื้อหาวิชา ระดับชั้น ระดับสติปัญญา เพศ อายุของผู้เรียน